ANUL III. — Nr. 823. O SINGURĂ EDIȚIE VINERĬ, 10 MAI 1891

NUMĔRUL 10 BANI

ABONAMENTELE
ÎNCEP LA 1 ȘI 15 ALE FIE-CĂREĬ LUNI
și se plătesc tot-d'a-una înainte

In Bucurescĭ la casa Administrațieĭ
Din Județe și Străinătate prin mandate poștale
Un an în țară 30 leĭ; în străinătate 50
Șese lunĭ » 15 » » » 25
Treĭ lunĭ » 8 » » » 13
Un număr în Străinătate 15 banĭ
MANUSCRISELE NU SE NAPOEAZĂ

Adevĕrul

Să te ferescĭ, Române! de cuiŭ strein în casă.
V. Alexandri.

NUMĔRUL 10 BANI

ANUNCIURILE
Din BUCURESCĬ și JUDEȚE se primesc
NUMAI la ADMINISTRAȚIE.
Din STREINĔTATE, direct la administrație și la toate Oficiile de publicitate.
Anunciurĭ la pagina IV . . . . . . 0.30 b. linia
» » » III . . . . . . 2.— leĭ »
» » » II . . . . . . 3.— leĭ »
Inserțiunile și Reclamele 3 leĭ rândul.
LA PARIS, ziarul se găsesce de vênzare cu numĕrul la kioscul No. 117, Boulevard St.-Michel.
UN NUMĔR VECHIŬ 30 BANI

ADMINISTRAȚIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

DIRECTOR POLITIC: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACȚIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

Inmormântarea luĭ Ion Brătianu

Bucureștĭ, 9 Maĭ 1891

Florica, dulce nume care, de acum înainte, va remâne nemuritor. Să maĭ descriŭ acest mic paradis din care moartea nemiloasă a venit să răpească țăreĭ pe marele patriot, familieĭ pe un părinte cum nu sunt doĭ, societățeĭ pe un fermecător de suflete?

Să ne închipuim un șir de coline înverzite, acoperite cu viĭ și cu pădurĭ, presĕrate într'un mod capricios și foarte romantic cu case și căsuțe albe. Nu este frumusețea sĕlbatică și impunătoare a unuĭ peisagiŭ de munte, nicĭ măreția uneĭ întinderĭ nesfîrșite ca Baraganul saŭ a uneĭ vederĭ lucitoare ca pe țĕrmurile măreĭ, pe malul Dunăreĭ.

Florica ține mijlocul între munte și vale; vederea este încântătoare; pare că simțĭ pacea și liniștea. Această pace și liniște a fost turburată ierĭ prin o solemnitate, cum nu cred să maĭ vĕd alta în viața mea.

Nu maĭ intru în amĕnuntele călĕtorieĭ saŭ maĭ bine, a tortureĭ noastre. Plecat din Bucureștĭ la 9 ore, cu o întĕrziere de 45 minute, am ajuns pe la orele 12 în gara Florica.

Abia te daĭ jos din tren și facĭ câțĭ-va pașĭ afară din gară, daĭ de o priveliște uimitoare. Toată câmpia verde ce se întinde de la gară până la poalele dealuluĭ foiește de lume. Te crezĭ într'un bâlciŭ. Și abia primul tren a sosit; ce va fi când vor sosi cele-l'alte?

Mĕ urc la deal și intru în locuința luĭ Ion Brătianu. Ce simplicitate! Cel din urmă proprietar de vie ar putea să aibă o casă maĭ luxuoasă. In fața eĭ este o verandă care și până astăzĭ nu s'a tencuit. In toate părțile atârnă coroanele. Dacă ar vrea cine-va să le citeze, ar umplea o pagină întreagă de ziar. Sunt peste 400 și câte or să maĭ vie! Pătrund în casă; totul e tăcut; sunt numaĭ amiciĭ intimĭ carĭ înconjoară pe Doamna Pia Brătianu. După câte-va minute de observare, mĕ retrag și mĕ cobor în grădină. Remășițele mortuare sunt expuse sub un umbrar mare. Cu inima strînsă, privesc pentru ultima oară trăsăturile frumoase ale defunctuluĭ. Acel cap blând și energic tot odată, încadrat într'o barbă albă ca zăpada. Mi se zice că aspectul trupuluĭ s'a cam schimbat de erĭ încoace. Să vede că îmbalsămarea n'a fost destul de bine făcută saŭ că era prea târziŭ.

Imprejurul umbraruluĭ lumea se grămădește. Ea tot vine și se urcă în deal.

Pe la 1 abia maĭ poțĭ circula în grădină; de la 11 a început un defileŭ nesfîrșit în fața sicriuluĭ. Pătrund și eŭ sub umbrar; trupul este păzit de patru sătenĭ din Florica cu lumînărĭ în mână; mĕ închin în fața remășițelor, strîng mâna D-luĭ Dimitrie Brătianu și mĕ retrag la o parte, spre a vedea ceremonia.

Defileul urmează mereŭ. Mĕ uit la minutarul ceasorniculuĭ și numĕr că, pe fie-care minut, trec peste 50 de oamenĭ; aceasta face 3000 pe oră și, în treĭ ore, cât a ținut trecerea, 9000 de oamenĭ carĭ aŭ trecut în fața sicriuluĭ.

Să fi vĕzut durerea ce se oglindea pe fețele sătenilor carĭ se opreaŭ fie-care și sărutaŭ mâna mortuluĭ, a *boeruluĭ din deal,* cum îl chemaŭ toțĭ ceĭ d'imprejur. Am vĕzut bărbațĭ căruntĭ, soldațĭ, negustorĭ, sătenĭ, oamenĭ în fine carĭ nu plâng ușor, 'ĭ-am vĕzut înecațĭ în lacrămĭ. O așa spontaneitate în manifestarea durereĭ unuĭ popor întreg n'am vĕzut în țara mea, de la înmormântarea luĭ Cuza-Vodă. Efectul nu se poate descri. Acĭ nu maĭ era vorbă de ceremonie rece. De poliție, de lume oficială, nicĭ pomeneală. Dar toate clasele societățeĭ de la palat, la bordeĭ, pare că îșĭ dăduseră cuvîntul de ordine a saluta pentru ultima oară pe luptătorul neobosit, pe apostolul liberalismuluĭ român. Dacă voiŭ numĕra toată lumea ce era din intrarea grădineĭ până în deal, de sigur nu exagerez zicênd că eraŭ 30,000 de suflete.

Și lumea tot vine; ea vine mereŭ.

Armata este reprezintată prin doĕ regimente de dorobanțĭ, unul din Muscel și altul din Argeș, prin un escadron de călărașĭ și o baterie de artilerie.

Din ofițeriĭ superiorĭ vĕd pe generaliĭ Cernat, Racoviță, Fălcoianu, Berendeĭ, Crutescu, Băicoianu, Pilat, G. Angelescu, pe coloneliĭ Brătianu, Magheru, Vartiadi și alțĭ mulțĭ.

Ordinea este mănținută cu mare greutate de publicul însușĭ și de studențĭ.

Coroanele sosesc mereŭ.

Sunt de față prin delegațiunĭ:

Curtea de casație, Curtea de apel, școala de podurĭ și șosele, Camera de comerciŭ, Universitatea, Academia, Senatul, Banca Națională, Societățile de asigurare, Seminarul Nifon, Junimea universitară, presa și peste una sută de alte delegațiunĭ din Capitală și din toate unghiurile țăreĭ.

Pe la 2 și câte-va minute trenul regal intră în gară și, după un pătrar de oră, sosesc Principiĭ Ferdinand și Wilhelm Hohenzollern însoțițĭ de miniștriĭ de resbel și de externe și de doĭ aghiotanțĭ regalĭ. Nimenĭ nu-ĭ bagă în seamă afară de familia Brătianu care nu poate face altfel, din politeță.

Pe la 2 ore jumĕtate începe ceremonia religioasă. Episcopul Parthenie al Dunăreĭ de jos oficiază. Slujba este demnă și scurtă; corul lipsește; se zice că a sosit prea tîrziŭ. Pe la treĭ încep discursurile. Nu voiŭ da aci nicĭ măcar rezumatul acestor discursurĭ, căcĭ era cu neputință de a auzi ceva.

Aŭ vorbit, D. Esarcu, în numele guvernuluĭ; D. Ureche în numele Senatuluĭ, D-niĭ Sturza, Aurelian, Vasile Lascar și Nicolaidi în numele liberalilor. Se zice mult bine de discursurile D-lor D. Sturza și Ureche.

Eŭ nu le-am auzit și nicĭ nu le puteam auzi, căcĭ, nu era nicĭ un loc rezervat pentru presă și lumea se îndesară atât de mult, în cât era pericol, ca umbrarul să fie rĕsturnat. Spectatoriĭ se urcaseră până pe copaciĭ grădineĭ.

Pe la 4 și jumĕtate ceremonia religioasă și discursurile sunt sfîrșite. Căpeteniile partidului liberal, câte-va rude și amicĭ ridică sicriul în dosul căruĭ iaŭ loc principiĭ, miniștriĭ, lumea oficială și un lung șir de asistențĭ.

Procesiunea pornește spre deal unde este a se face îngroparea.

Eŭ mĕ urcasem câte-va minute maĭ înainte.

Priveliștea ce mĕ aștepta din deal era unică în felul eĭ.

De la locuința Brătienilor pleacă o șosea îngustă, care șerpuește prin vie și ajunge la o mică pădure de stejarĭ și ulmĭ. Acolo, într'o poeniță umbrită de muchea dealuluĭ acoperit de pădure, era săpată groapa. Maĭ romantic, maĭ poetic, maĭ dulce nu se putea alege un loc de repaus etern. Acĭ e mormîntul Floriceĭ, ficeĭ iubite a luĭ Ion Brătianu. Ințeleg ca defunctul să fi iubit peste mĕsură acest loc în care sufletul sĕŭ amărît de luptele viețeĭ venea să se reîntărească la un izvor de iubire, la o amintire scumpă, la priveliștea natureĭ.

Când m'am urcat nu era încă de cât puțină lume. Paserile nu se speriaseră încă de zgomotul mulțimeĭ. Ele ciripeaŭ împrejurul groapeĭ deschise. Maĭ sus în deal, se auzea chiar cântecul privighetorilor carĭ înșiraŭ notele lor argintiĭ. Rĕmăseĭ uimit, pătruns de acest contrast și tot-odată de această armonie între moarte și viață.

Ce maĭ trebue muzică funebră, cor bisericesc și alte lucrurĭ lumeștĭ, când poțĭ să te odihneștĭ pentru vecie în mijlocul unuĭ concert divin al natureĭ, când freamĕtul pădureĭ și ciripitul paserilor te leagănă ca într'un raĭ?

Dar, realitatea se apropie de mine sub forma uneĭ mulțimĭ de oamenĭ carĭ aleargă pe drumurĭ lăturalnice și pe potecĭ ce daŭ de a dreptul spre locul unde mĕ scufundasem în gândurĭ.

Mĕ cobor câțĭ-va metri spre a privi cortegiul ce se urcă încet la deal.

Dorobanțiĭ regimentuluĭ al patrulea sunt înșirațĭ de a lungul drumuluĭ. Procesiunea înaintează. De la casă până în deal se vede un lung șir de oamenĭ șerpuind printre viĭ.

Lumea a alergat înainte și a acoperit suișul ce se ridică în dosul mormântuluĭ. Nu'șĭ poate închipui cine-va un tabloŭ maĭ măreț și maĭ original tot o dată.

La picioarele noastre în depărtare, se întinde valea Argeșuluĭ, cu plaiurile eĭ înverzite, împodobite icĭ colo de sate și orașe ce strălucesc la soare. Maĭ aproape câmpia ce se înalță treptat din șoseaua națională până la poalele dealuluĭ. Un covor verde pe care se mișcă miĭ și miĭ de figurĭ, pe care foiește un furnicar de lume, de trăsurĭ, în diferite colorĭ. Intr'un cuvînt, viața în toată sburdălnicia eĭ

Sub deal, casa Brătienilor, împodobită de coroane și legată cu pădurea prin un lanț de ființe omeneștĭ, carĭ curg ca un șiroĭ neîntrerupt, de-alungul cotiturilor drumuluĭ ce se urcă spre noĭ.

Acest convoiŭ trist, dureros, dar măreț, isbitor prin spontaneitatea sa populară, urmează aproape o jumĕtate de oră, tot înaintând spre pădurea mare.

Pe de-asupra noastră, în susul loculuĭ unde s'a săpat groapa, sutimĭ de oamenĭ s'aŭ urcat printre copacĭ și s'aŭ grupat instinctiv în formă de amfiteatru, în rîndurĭ superpuse.

Priveliștea este superbă, măreață, necomparabilă. Ea va rĕmâne întipărită în memoria mea, cât timp voiŭ trăi.

O înmormîntare la Bucureștĭ, cu toată pompa, cu tot ce s'ar fi putut face, n'ar fi putut nicĭ o dată să se asemene cu manifestația la care am asistat la Florica.

Pe la 5 și câte-va minute, totul era sfîrșit.

Pămîntul românesc al iubiteĭ sale Florica acoperea pe bunul român Ion C. Brătianu.

Nicĭ salve de tunurĭ saŭ de puștĭ, nicĭ muzicĭ sgomotoase n'aŭ schimbat caracterul eminamente popular al acesteĭ manifestațiunĭ.

La Florica a bătut erĭ inima Țăreĭ întregĭ.

Un popor ce știe să înmormînteze ast-fel pe fruntașiĭ sĕĭ, dovedește că este demn de a trăi.

Dunăreanul

??

Astă-zĭ D. Lascar Catargiu, prim ministru al M. S. Domnitoruluĭ Carol I la 1866 face parte din cabinet.

Il întrebăm dar:

Ce se face cu ceĭ 12.000 galbenĭ dăruițĭ de Carol I prin scrisoarea Sa din 2 (14) Iunie 1866 adresata Ministruluĭ de culte C. A. Rosetti și publicată în „Monitorul" cu Nr. 118?

Care este așezământul de binefacere fondat cu această sumă?

Dacă baniĭ s'aŭ capitalizat, cât reprezintă astă-zĭ suma dăruită?

TELEGRAME

BUDAPESTA, 8 Maiŭ.—Azĭ a fost ședința de închidere a congresuluĭ ornitologic internațional în presența ministruluĭ de instrucțiunĭ publice. S'a constituit o comisiune permanentă sub presidenția D-luĭ Oustalet (Paris)

COMO, 8 Maiŭ. — Liniștea continuă; negocierile între patronĭ și lucrătorĭ se continuă; se așteaptă o decisiiune azĭ chiar.

LIEGE, 7 Maĭ. — Greva basinuluĭ de cărbunĭ de pămênt din Liège este aproape terminată. S'a găsit 10 cărtușe de dinamită într'o carieră părăsită aproape de Seraing.

ROMA, 8 Maĭ.—*Italia Militară* vorbește de un noŭ model de pușcă de calibru mic, ale căreĭ amĕnunte s'aŭ fixat; experiențele vor începe în curênd, ast-fel că de la începutul luĭ 1892 fabricațiunea să fie pusă în mișcare.

JUBILEŬ DE PORUNCEALĂ

Am spus'o deja că jubileul nu este de cât o mascaradă și că nu vor defila pe dinaintea Streinuluĭ de cât aceĭ carĭ nu pot face altfel, adică militariĭ și slujbașiĭ Statuluĭ; dar D. Pache Protopopescu s'a lăudat că întreaga populație a Capitaleĭ va lua parte, ceia ce l'a și îndemnat să pue în program diferitele societățĭ.

I se întâmplă însă tocmaĭ contrariul, toate societățile constituite în Capitala țăreĭ în scopurĭ filantropice, industriale saŭ altele refuză d'a se supune poruncilor Primaruluĭ.

Alaltăerĭ, erĭ și azĭ Joĭ, președințiĭ acestor societățĭ aŭ fost chemațĭ rînd pe rînd, uniĭ la Primărie, alțiĭ la Poliție, uniĭ pe la secțiile polițieneștĭ, iar altora li s'a făcut vizite acasă spre a'ĭ hotărî să ia negreșit parte la defilare.

Uniĭ din Președințĭ aŭ făgăduit că vor merge, dar s'aŭ convins imediat că sunt singurĭ; Primarul însă a găsit doctoria pentru a'ĭ sili, *amenințând pe toțĭ cu disolvarea societăților.*

A II-a Societate Israelită

pentru Ingrijirea și susținerea membrilor bolnavĭ

cu titlul

DR. BARASCH

Cu ocaziunea jubileuluĭ de 25 de anĭ de Domnie A. S. Regale și în baza invitațiuneĭ ce ni s'a trimis din partea onor. Consiliŭ de miniștri de a lua parte și a defila înaintea M. S. Regele,

Comitetul are onoare a vĕ invita ca Vinerĭ 10 Maĭ la orele 8 dimineață negreșit să vĕ aflațĭ în curtea Sinagogeĭ marĭ din strada Sinagoga ca d'acolo să pornim în corpore la locul destinat de comisiunea orânduită.

Vețĭ cunoaște că sub nicĭ un cuvênt nu se admite scuze și în cazul de absență vețĭ fi amendat cu leĭ 10.

Imbrăcămintea este admisă, numaĭ în frak costum negru saŭ redingotă neagră. **Comitetul.**

*

Pentru ca fetele și băețiĭ din școală să fie mâine pe stradă și să strige ura dinastieĭ, profesoriĭ și institutoriĭ aŭ primit ordine severe prin care li se prescriŭ și pedepsele ce vor avea dacă cumva o lipsi vr'un copil.

Iată cum se pregătește această mascaradă, căruia i se dă numele de serbare națională.

Ne oprim aci, căcĭ ni e scârbă a rĕscoli maĭ departe.

Evenimentele din Serbia

BELGRAD, 8 Maĭ.—Prefectul de poliție șĭ-a dat demisia.

Se asigură că Regina Natalia ar fi remis unuĭ avocat înainte de a pleca o plângere în privința violăreĭ drepturilor sale de cetate spre a o prezinta Consiliuluĭ de Stat.

SEMLIN, 8 Maĭ.—Regina Natalia a părăsit hotelul unde trăsese la 10 ore de dimineață spre a se duce la ambarcaderul vapoarelor. Ea a primit multe florĭ de la amiciĭ sĕĭ. In convorbirea sa cu aceștia ea a criticat mult purtarea Regențeĭ; a rugat pe amiciĭ sĕĭ plângênd, de a avea grijă de Regele Ambarcaderul era închis de un cordon de poliție. La sosirea trăsurilor Regineĭ mulțimea a voit să rupă cordonul dar s'a retras când a vĕzut pe agențiĭ de poliție că scot sabia.

N'aŭ lăsat să treacă de cât amiciĭ personalĭ aĭ Regineĭ și vr'o 100 de

persoane aproape. Despărțirea a fost foarte mișcătoare. Regina a fost viŭ aclamată; ea plângea precum și cele-l'alte dame care eraŭ de față. Mulțimea blestema pe guvernul sêrbesc.

Inainte de a pleca Regina a făcut să mulțumească prefectuluĭ de poliție și autorităților pentru primirea amabilă ce i s'a făcut.

BELGRAD, 8 Maĭ.—Ordinea nu a maĭ fost tulburată de erĭ. S'aŭ luat mĕsurĭ militare spre a împiedica sosirea în oraș a persoanelor din afară. Plecarea Regineĭ și n'a dat loc la nicĭ o intervenire a vr'unuĭ reprezentant strein.

LONDRA, 8 Maĭ. — *Times* zice că guvernul sêrbesc 'și-a făcut rĕŭ expulzând pe Regina Natalia; expulzarea s'a făcut în modul cel maĭ urât.

Standard nu vrea să examineze chestia delicată a dreptuluĭ guvernuluĭ, dar expulzarea s'a făcut într'un mod foarte primitiv.

Daily Telegraph compară starea actuală a Serbieĭ cu acea a regimuluĭ turcesc; aceasta din urmă era maĭ preferabilă.

PARIS, 8 Maĭ. — Ziarele se tem că incidentele din Serbia să nu aibă consecințe internaționale, de oare-ce desordinile continue ale acesteĭ țărĭ ar putea să aducă intervenirĭ strĕine.

Soleil zice în această privință că trebue considerat că Rusia este departe și Austria este înțeleaptă.

Toate ziarele opozițieĭ s'aŭ confiscat ierĭ la Belgrad. S'aŭ făcut perchizițiunĭ în toate trenurile carĭ vin din Serbia de teama uneĭ tentative de întoarcere a Regineĭ Natalia.

Liga Culturală

Secția Călărașĭ

Duminică 5 Maĭ, a. c. a avut loc o întrunire a ligeĭ culturale secția Călărașĭ, a căreĭ obiect a fost: Votarea statutelor șiĭa regulamentuluĭ precum și constituirea definitivă a consiliuluĭ de administrație.

La deschiderea ședințeĭ D-l G. I. Perieţeanu, avocat, vice-președinte provizoriŭ, făcênd o mică schițare de modul constituireĭ și mersul ligeĭ, arătând încă o dată, în câte-va cuvinte bine alese și înflăcărate, sublimul scop al acesteĭ instituțiunĭ culturale și îmbărbătând pe toțĭ ceĭ de față să conlucrăm cu energia cerută pentru atingerea măreţeĭ ținte, s'a procedat la votarea statutelor și regulamentuluĭ precum și alegerea definitivă a consiliuluĭ de administrație dupe cum urmează:

Președinte, G. I. Perieţianu, avocat; vice-președințĭ, Atanasie Stoianescu, avocat și deputat și Cosma Bercaru, proprietar; membriĭ: Aureliŭ Crăinicianu, subinspector silvic; Anghel Nicolaŭ. avocat și ajutor de primar; Stănică S. Blebea, arendaș; I. Blebea, arendaș; G. C. Gheorghiu, comersant; G. Nicolaide, comersant; Nae Ușurel, arendaș; Casier, Dimitrie Iliescu, mare comersant; Secretar, Ioan Anușca, profesor; Bibliotecar, I. I. Provianu, institutor; Secretar-Comptabil, Iosef Boieru, Censor, Panait Șerbănescu, proprietar; membru delegat care să ia parte la lucrările comitetuluĭ ligeĭ centrale, N. Armășescu, inginer.

Dupe acestea s'a aclamat persoanele donatoare de la 400 leĭ în sus: D-nu Ioan Poenaru-Bordea, președinte de onoare; iar membri onorificĭ D-niĭ Mihail Gheltu, Stănică S. Blebea, Oton Totenes, P. I. Miulescu, Petru Pană, Iordan Guțulescu, Mandache Chiriacescu și Marin Ionescu.

Pe urmă s'a ales o delegațiune compusă din D-niĭ I. P. Bordea, mare proprietar și deputat; M. Ghețu, proprietar și senator, A. Stoianescu, Aureliŭ Crăinicianu, N. Armășescu și I. Anușca, care să reprezinte secțiunea la congresul ligeĭ centrale în zilele de 11, 12 și 13 Maĭ c.

Cu o vie satisfacțiune constatăm că secțiunea noastră a incasat suma de 6834 leĭ și numĕră 80 de membriĭ între care multe Doamne și Domnișoare și anume D-nele Sofia I. P. Bordea, Sevasta G. I. Perieţianu, Maria A. Stoianescu, Zoe D. Iliescu, Efrosina S. Blebea, Maria M. Enescu, Maria R. Petcu, donatoare, Ana C. Bercaru, Ana căiptan Păpurică, Efrosina I. Ciceiŭ, Alexandrina G. Nicolaide, Ecaterina G. C. Gheorghiu, Vasilichia C. Panțu, Uța Drăgan Teodorescu, Elena R. Zamfirescu, Maria P. Ceaușoglu, Mitana M. Nicolescu, Cleopatra M. Ionescu și Bița I. Șovăilă, și D-rele Elena și Constanța D. Iliescu, Cornelia și Octavia G. I. Perieţianu, Virginia St. Blebea.

Onoare Domnelor și D-șoarelor care, adânc pătrunse de misiunea ce o are femeia în cultura noastră națională, s'aŭ grăbit a se înscrie în rîndul membrilor ligeĭ.

Ce avînt ar lua cauza noastră când exemplul lor ar fi imitat de toate femeile române. **G. Nic.—Compot.**

7 Maiŭ, 1891.

JUBILEUL

Sub acest titlu, D. G. Panu publică în *Lupta* de ierĭ un articol important, pe care ne facem o plăcere de a'l reproduce, fiind că și avem unele rezerve de făcut.

Iată articolul în chestiune:

Pregătirĭ marĭ și costisitoare se fac pentru așa numitul jubileŭ al Regeluĭ. Mi-am spus de mult părerea în această privință, e bine însă să o reîmprospătez cititorilor.

Noĭ, radicaliĭ, suntem contra acesteĭ deșerte mascarade publice, și motivele carĭ ne fac să fim contră-le poate găsi ușor orĭ-cine în principiile, în convingerile noastre, iar nu în animozitățĭ personale.

Noĭ suntem republicanĭ de convingere și de ideĭ și dușmaniĭ formeĭ monarhice, care nĭ se pare că nu maĭ convine ideilor largĭ democratice și stăpâniriĭ poporuluĭ.

Dacă însă suportăm această formă de guvern, fără a face din combaterea eĭ o ocupație de toate zilele, dacă nu propagăm ideia republicană zilnic și fără întrerupere, aceasta o facem nu că voim să lingușim Tronul, nicĭ doar că nu avem curagiul opiniunilor noastre. Nu; aceasta o facem fiind-că nĭ se pare că lupta pentru chestiunile sociale și economice, lupta pentru tămăduirea rănilor adâncĭ și neajunsurilor strigătoare la cer, aŭ un caracter maĭ urgent.

Dar dacă punem, pentru moment, ideia republicană și combaterea monarhieĭ pe al doilea plan, nu urmează de loc că trebue să stăm indiferențĭ la actele și manifestațiile carĭ tind a întări regalitatea și a face din ea cheia bolțeĭ politice la noĭ în țară. In contra unuĭ asemenea curent este necesar ca să luptăm cu tărie. Noĭ nu avem nevoie de un rege puternic și de o dinastie tare, noĭ credem periculos lucru, pentru democrație și instituțiile largĭ populare, ca Tronul să se întărească și să capete tot maĭ mult prestigiŭ.

Maĭ mult. Dacă suportăm monarhia fără a murmura prea tare, este cu o condiție, ca ea să aibă și să păstreze cât se poate de mult caracterul democratic, este ca Regele să fie considerat ca cel întîĭ magistrat al Statuluĭ, iar dinastia ca ceva eventual și ca o instituție a căreia existență atîrnă de împrejurărĭ și a căreĭ rațiune de a fi poate fi pusă în discuție orĭ când.

In acest scop noĭ am adoptat linia de conduită de a nu lingușĭ tronul, de a nu 'l cruța adevĕrurĭ chiar crude, și de a'l reduce cât se poate la o expresie maĭ simplă, prin restrângerea prerogativelor Coroaneĭ.

Regele Carol însă, ca toțĭ regiĭ de altminterea, nu voește să se acomodeze cu acest rol, nu consimte a fi cel întîĭ magistrat al țăreĭ. El voește din contra, a fi rege cu splendoare extraordinară; el caută a da un fel de aureolă divină monarhieĭ, el tinde a face din tron ceva sfînt, iar din dinastie o moștenire cu caracter nediscutabil, înconjurată de respectul și de adorația vulguluĭ.

Jubileul pentru 25 de anĭ de domnie acest caracter are și serbările carĭ se pregătesc tind a ridica și a diviniza instituția monarhică, făcênd din rege un om providențial, iar din dinastie temelia politică a țăreĭ.

In acest scop, el caută ca să dea o splendoare cât maĭ mare serbăreĭ, pentru a uimi pe ceĭ naivĭ și a sădi în spiritele impresionabile cultul superstițios al Tronuluĭ și al măririĭ regale. El ia pentru circumstanță un limbagiŭ umflat și pretențios, el vorbește de sus aruncând cuvintele sale ca atâtea acte de mărinimie, pe carĭ noĭ muritoriĭ trebue să le culegem prosternațĭ la pămĕnt. Așa, ia ascultațĭ cum se începe faimoasa scrisoare adresată *scumpuluĭ Sĕŭ președinte de Consiliŭ*, în chestiunea donațiuneĭ: „Peste câte-va zile, zice Ca„rol I, *România va serba a două„zecĭ și cincea aniversare a dom„nieĭ noastre...*"

Auzițĭ! *România* așteaptă cu nerăbdare împlinirea celor 25 de anĭ pentru a se arunca în veseliĭ homerice, pentru marele eveniment cum că Regele Carol domnește de 25 de anĭ. Dar bine, aceasta nu este serios, aceasta este o simplă umflătură de stil necompatibilă cu seriozitatea celuĭ d'întâĭ magistrat al țăreĭ. Ințeleg ca Regele Carol să serbeze ședерea luĭ pe Tronul Românieĭ timp de 25 de anĭ. Dacă cine-va trebue să fie mulțumit și să exalteze, este de sigur Regele, care a avut norocul de a împlini un așa de lung termen. Serbeze decĭ cât va pofti ziua de 10 Maĭ, deie-se la acte de generozitate și de mărinimie; îmbrățișeze-se cu familia și cu miniștriĭ sĕĭ cât îĭ va plăcea. Dar ce are a face *România* în toate acestea? Pentru ce țara ar serba faptul că un funcționar a isbutit a se menține timp de 25 de anĭ la postul sĕŭ, trecênd prin tot felul de fluctuațiĭ politice?

Democratic vorbind, nu poporul trebue să facă omagiŭ unuĭ om pentru că a avut buna-voință de a fi stăpânul și a-tot-puternicul luĭ, ci omul trebue să se închine țăreĭ care 'l-a menținut acolo unde este, de și de multe orĭ țara a avut motive puternice de a'l rĕsturna. Ințeleg jubileŭ în palat și cel mult în curtea regală; nu'l înțeleg pe strade și în toată țara. Când regele face din păstrarea postuluĭ sĕŭ o serbare națională, el iese din codul unuĭ șef de Stat democrat, și atuncĭ noĭ radicaliĭ venim și de astă dată pentru a ne opune curentuluĭ și a zice: nu.

Iată unul din motivele carĭ ne fac să fim contra jubileuluĭ. Dar maĭ avem și altele, pe carĭ le vom arăta mâine. **G. Panu.**

Pe cât de bine ne pare de declarația francă a D-luĭ Panu cum că este republican; pe cât suntem de acord cu D-sa în privința adevĕrurilor ce spune Regeluĭ, pe atâta ne pare de rĕŭ că D-sa nu s'a convins încă, că lupta contra monarhieĭ noastre — reprezintată prin cel maĭ odios Rege — trebue pusă pe planul întîĭ.

Nu s'a încredințat încă D. Panu, că sub regimul nostru monarhic orĭce îmbunătățire democratică pe tĕrîmul social și economic este cuneputință?

Dacă altceva nu l'a putut convinge de acest adevĕr, cel puțin prezența la cârmă a celuĭ maĭ reacționar guvern, după 25 de anĭ de monarhie constituțională nu trebue să-ĭ maĭ lase nicĭ o îndoială. Lupta pentru rĕsturnarea cât maĭ grabnică a Luĭ Carol I, împreună cu lupta pentru votul universal, sunt cele maĭ urgente, căcĭ numaĭ astfel vom putea deschide calea reformelor democratice.

CRONICĂ

Al III-lea profil în creion.

Un uriaș în perspectivă
Cu fălcĭ triunghiulare,
Iar nasul sĕŭ la expozițiĭ
Ar lua un premiu mare!

—x—

Pășește ritmic, ca o barză,
Se uită rar spre cer,
Și tot d'auna poartă 'n mână
Bastonul sĕŭ de fier.

—x—

Socialist că e îțĭ spune,
Adept de-al luĭ Nădejde,
Iar de 'l contestĭ el e în stare
Să facă chiar primejde.

—x—

In dragoste, fără îndoială,
El gelozia-admite,
Dar de-a iubit vr'o dată 'n viață
Sunt taine neghicite.

—x—

Discută chestiĭ literare
Așa cum se pricepe;
Ades începe când sfârșește.
Și când sfîrșește 'ncepe.

—x—

E foarte curios... dorește
Să afle orĭ-ce mister,
Prin astă calitate-ajuns'a
Un strașnic reporter.

Tradem.

Congresul Postal din Viena

VIENA, 8 Maĭ. — Congresul postal universal s'a deschis azĭ printr'un discurs al Ministruluĭ de comerț, care a salutat întrunirea în numele guvernuluĭ. El a reamintit tractatul din Berna, congresul din Paris și Lisabona și a indicat cele două marĭ sarcinĭ ce se impun congresuluĭ din Viena: de a crea o bază, pe cât este cu putință de neclintită pentru uniunea postală universală, și de a realisa ideia constituireĭ unuĭ teritoriŭ postal unic care să cuprindă toate țările civilizate, (aplause.)

D. Stefan, secretarul de Stat german, a mulțumit ministruluĭ pentru primirea făcută la Congres. Opera acestuia va fi o operă de pace și de civilizațiune. D. Stefan a rugat apoĭ pe șeful secțiuneĭ, D. Obentraut, delegat austriac, de a lua președința. D. Obentraut, aclamat președinte, a urat bună sosire membrilor congresuluĭ. S'a numit în urmă 4 comisiunĭ spre a examina propunerile prezentate congresuluĭ.

Revizuirea în Belgia

BRUXEL, 8 Maĭ. — Secțiunea centrală a Camereĭ s'a rostit cu unanimitate pentru principiul revizuireĭ Constituțieĭ.

Intrunirea consiliuluĭ general al partiduluĭ lucrător și al uniuneĭ minerilor a decis, că avênd în vedere votul secțiuneĭ centrale în favoarea revizuireĭ, va face să înceteze greva în toată țara, cu începere de mâine.

Tribunalul corecțional a condamnat pe 75 de indivizĭ arestațĭ cu ocazia turburărilor de dinaintea Burseĭ la pedepse, care variază între 2 și 6 septămânĭ de închisoare.

HENRY DE BRAISNE

Marele biruitor

Coloneliĭ din regimentele în garnizonă aproape de fruntarie căutaŭ, de câteva sĕptĕmânĭ, prin toate mijloacele de carĭ dispuneaŭ, ca să ațițe zelul și bunăvoința oamenilor lor. Așa că la inspecția generală se hotărîse să se serbeze cu o solemnitate neobișnuită ultimul concurs pentru tirul de onoare.

Soldatul Desboves, cel maĭ bun trăgător din batalionul luĭ, se hotărî să ia locul de onoare pe câmpul manevrelor. Camaraziĭ luĭ îl încurajaŭ, ofițeriĭ eraŭ sigurĭ de dînsul.

Indemnurile și speranțele acestea îl susțineaŭ. Maĭ era un sentiment care'l întărea înpotriva fricеĭ de a fi bătut, însă nu spunea ce sentiment era acesta.

Silințele luĭ fură resplătite. Luă premiul întâĭ la tragerea la 200 metre; fu felicitat de căpitanul sĕŭ, de comandant, de colonel, de generalul de divizie. Și generalul maĭ oferi luĭ Desboves un ceasornic foarte frumos pe care era săpat numele soldatuluĭ și data concursuluĭ.

Și trotoarele și ferestrele eraŭ tixite de lumea curioasă ca să citească numele *maruluĭ biruitor*, care băgase șase gloanțe în țintă la 200 metre.

Desvobes însă nu se tulbura de toate acestea! Știa că o să treacă p'aproape de piața Sf. Petru, și că are să fie salutat de un obraz gingaș.

Germaine, fata luĭ Gault, factorul-șef, a făgăduit să vie în dimineața aceea, pe

FOIȚA ZIARULUI „ADEVĔRUL"

(128)

CHARLES MEROUVEL

MORȚI ȘI VII

XXVIII

Fatalitate

— Cealaltă se numește Jeana, dupe cum aceea pe care aĭ vĕzut'o plecând se numește Giovana. Este un înger de frumuseţe și de puritate. Frumusețea eĭ este egală cu a soreĭ sale. Seamĕnă amîndoĕ ca doĕ diamante!

— Unde este?

— Lângă tine.

— In Paris?

— Da, în Paris.

— Săracă?

— Maĭ săracă de cât poțĭ să crezĭ.

— Dar?....

— Un crin poate să crească în noroĭ fără să se spurce. D-zeŭ ți-a păstrat'o p'aceea pentru ca să te mângîie...

— Când o s'o vĕd?

— Mâine.

— Mâine! Tot mâine!

— Ce este să aștepțĭ o noapte?

— Cum o să le iubim!

— P'amîndoĕ?

— P'amîndoĕ, George! Cea maĭ nenorocită va fi cea maĭ iubită! Cum aș voi ca să fiŭ mâine!

Pendula bătu doĕ loviturĭ.

— Doĕ ore! zise ea.

Zise peurmă:

— Dacă aĭ ști cât de lungă o să mi se pară așteptarea asta!

— Rĕmâĭ cu mine!

— Nu; trebue să te părăsesc. Adio.

Dambert tresări.

Și Giovana zisese vorba asta.

Sînt ceasurĭ când omul cel maĭ energic și maĭ curajos nu are puterea să ia o hotărîre.

Dambert era un corp fără suflet de când cu fatala descoperire.

Iși zicea într'însul cu un fel de zăpăceală:

— Mâine! mâine!

Strînse mâinile conteseĭ și nu 'șĭ putu aduna ideile de cât după ce auzi uruitul roatelor trăsureĭ în care se ducea Blanșa.

Atuncĭ se gândi s'alerge după dînsa și s'o ducă la Roselli.

O frică ciudată îl paraliza.

Se culcă, zicênd mereŭ:

— Mâine! mâine!

XXIX

Nevasta și Bărbatul

Vaunoise părăsi cafeneaua Păci într'o stare de exasperare nespusă.

Injuria publică pe care o primise îl scosese din mințĭ.

Afară de asta, apariția asta neprevĕzută îĭ făcea rĕŭ la nervĭ și 'ĭ tulbura pacea de care se bucura, de când se dăduse contesa la o parte.

Trecutul reînvia pe când el îl credea îngropat pentru tot-d'auna.

Maioruluĭ Campayrol par'că 'ĭ plăcea să ațîțe necazul ĕsta.

El juca rolul acelor muște carĭ înfuriază și turbează pe armăsarĭ și pe taurĭ.

— Eŭ te-am sfătuit bine, sapreminette! zicea el. Te înștiințasem, dragul meŭ. Femeile nu lipsesc! Ce trebuință aveaĭ să alergĭ dupe aceea?

Vedenia fusese așa de scurtă în cât contele voia să se îndoiască. Adevĕrat că vĕzuse pe George Dambert?

Trecuse aproape 20 de anĭ. Rănitul de la Jonchère înbĕtrînise. Pedealtă parte fisionomia luĭ era aceea a unuĭ American curat.

Ș'apoĭ, el numaĭ se ivise și pierise pe trotuar, sub lumina gazuluĭ, și era miezul nopțiĭ!

Miezul nopțiĭ este ziuă în Paris și maĭ cu seamă în Parisul din piața Opereĭ.

Grupul care însoțea pe Roselli la cafeneua Păci se risipise.

Vaunoise și Campayrol făcură câțiva pașĭ împreună pe bulevard.

— Adevĕrat că e Dambert? întrebă contele pe maior.

— Cine dracu vreĭ să fie? respunse doctorul. Cine ar putea să se intereseze într'atâta de Roselli?

— Eŭ mĕ interesez destul de dînsa!

— Din nenorocul D-tale!

Campayrol nu afirma nimic.

El îșĭ avea ideia luĭ, însă nu voia s'o supue altora și, când era vorba la adică, nu ĭ-ar fi părut rĕŭ ca să planeze câteva nesiguranțe în spiritul fostuluĭ sĕŭ complice.

— Nu știŭ maĭ mult dĕcât știĭ D-ta, saperbleure! însă dacă aș fi în locul D-tale, m'aș feri.

Doctorul se despărți de contele.

Se despărțiră.

Vaunoise se duse la cerc, foarte tulburat. Ca să'ĭ maĭ treacă de urît, jucă maca și pierdu...

Se duse apoĭ în strada Sf. Augustin și întrebă pe portar dacă se'ntorsese Roselli.

Nimenĭ.

La ceasul 1 și 3/4 se va sui în camera sa din strada Francisc I.

Când trecu pe dinaintea apartamentuluĭ conteseĭ zări lumină.

Ușa anticamereĭ era deschisă.

Intră.

O femee care se găsi înaintea luĭ făcu un pas înapoĭ.

— Te speriĭ, Ană-Maria? zise contele.

— Domnu nu crede.

— Dupe mișcarea pe care aĭ făcut'o s'ar putea crede.

— Domnu conte ar face rĕŭ.

Vaunoise se puse pe un fotoliŭ.

— Va să zică v'ațĭ întors, Ană-Marie?

— Domnu vede bine.

— Singură eștĭ?

— Singură, eŭ? Nu.

— Nu vĕd pe doamna.

— Doamna nu este acasă.

— La ce ceas vine trenul?

— La douĕsprezece și jumĕtate noaptea.

— I s'o fi întîmplat ceva.

— Nu cred.

— Aĭ fost bine acolo în Berry, Ană-Marie?

— Destul de bine, domnule.

— Dar Pourçain ce face?

— D. Pourçain e sănătos ca tunul!

— Frumos e câmpul?

— Foarte frumos, poate să crează D. conte... In luna luĭ Iulie!... D-nu conte ar trebui să se ducă la Breuil... însă d. conte nu se hotărăște ușor să se despartă de Paris.

— D-tale nu'țĭ place Parisul, Ană-Marie! Ce 'țĭ a făcut?

— Mie?

— Da, d-tale.

— D. conte voește să rîză! Nimic.

— D-ta adorezĭ țara... fiindcă aĭ copilărit la țară.

(Va urma)

la zece ore, și ea o să vie negreșit, fiindcă mititica Gault nu minte nicĭ odată.

Cum a putut el simplu soldat de clasa întâia ca să atragă atenția acesteĭ blondine frumoase, aĭ căruĭ ochĭ sunt de un azur candid, al căruĭ gât se lasă cu atâtă grațioasă seninătate? Și acum se întrebă Desboves. De și știe că nu'ĭ om urît cu chipiul pus la o parte și cu mustață neagră; însă Germaine pare maĭ presus de celelalte fete!

Și probă că ea nu'ĭ fată de rînd, este că Germaine deși a primit curtea luĭ Desboves, laudele luĭ, făgăduiala luĭ că o s'o ia de nevastă după ce'șĭ va face termenul, cu toate acestea tot amână ca să dea soldatuluĭ respunsul eĭ definitiv. Poate că mititica Gault dorea să se sfîrșască inspecția generală, fiindcă a zis că chiar astăseară se va pronunța ea.

Carul laureaților ajunge în piața Sf. Petru. Pălăriile se ridic, s'aude numaĭ bravo! „Bravo Desboves!“ Desboves caută peste tot locul obrazul iubit însă nu'l vede.

Desboves e trist, foarte trist. Ce s'a întîmplat, Dumnezeule, că mititica Gault nu 'șĭ ține făgăduiala?

Indată ce rĕmâne liber, Desboves aleargă în strada Casteluluĭ unde ședea factorul șef. Germaine plecase însă de dimineață; plecase să vadă defilarea regimentuluĭ și o credeaŭ că petrece cu prietinile.

Desboves, când se întoarse, pe cheiul Tăbăcarilor, se uită la apa verde a gârli care era foarte largă în locul acela.

Ce'ĭ maĭ păsa luĭ acum de premiul întîĭ pe care 'l luase la tir? Era disprețuit, scârbit poate, de și el o iubea foarte mult. Ce'ĭ maĭ păsa luĭ de cinstea ce i se făcuse, dacă nu avea zîmbetul aceleia pe care o iubea? Ce greŭ e une-orĭ ca să trăeștĭ!

Şi este așa de ușor să nu maĭ trăiască cineva! un salt în apa curgĕtoare și adio viață!

Insă Desboves a auzit țipete disperate. Este la capul celălalt al cheiuluĭ, aproape de Agenție. Un glas prea cunoscut, vaĭ! cere ajutor. Este glasul mitití chi Gault. Desboves se înfioră. I se pare că ghicește pentru ce n'a vĕzut pe Germaine în piață.

Se repede descheindu-șĭ centuronul și nasturiĭ tuniceĭ. El ajunge cel d'întîĭ. Bărbațĭ și femeĭ aleargă în urma luĭ.

Nu Germaine este în primejdie. Foarte turburată, ea arătă cu degetul un punt în gârlă.— Colo! da! colo! Scapă'l!

Desboves asvîrlă tunica de pe dînsul și s'aruncă în apă.

Germaine leșină.

De dimineață ea eșise din casa părintească, pentru ca să vază triumful luĭ Desboves. Abia cotise strada și se vĕzu întîmpinată de unu care o hărțuia maĭ rĕŭ; aghiotantul Christian, de gardă în ziua aceea, un reangajat, care putea s'o ia de nevastă peste un an și care 'șĭ frîngea mâinile că se vedea nebăgat în seamă.

Germaine consimți ca să-ĭ dea o ultimă explicație.

Voia să se întoarcă pe urmă în piață; însă aghiotantul era hotărît să 'șĭ pledeze cauza cu cea maĭ mare energie. I se înfățișă prilejul, voia să profite.

Două ceasurĭ luptă el înpotriva argumentelor mitití chi Gault. Indată ce pricepu că ea nu vrea să se clintească, el îĭ spuse hotărît că se sinucide. Fiindcă nu voia să 'l crează, el o salută și se duse pe pod, încălică parapetul și căzu în apă.

Germaine se sperie, se înduioșă și chemă ajutor.

Desboves scoase din apă pe Christian, îl întinse pe iarbă, îngenuche lângă el și'l învioră.

Germaine când se deșteptă din leșin mulțumește erouluĭ cât poate maĭ călduros. Insă după vorbele eĭ, după privirea eĭ, după gestul eĭ, Desboves simte că nu va fi nicĭ o dată iubit. Nu, nu, nu șĭ-ar fi manifestat ea ast-fel simțimintele dacă ar fi fost mândră de viitorul eĭ soț. Ah! cum l'ar fi sărutat de față cu toțĭ, cu lacrimĭ de bucurie! Și Desboves lasă capul în jos, descurajat cumplit.

Aghiotantul deschise ochiĭ; cunoscu pe mântuitorul sĕŭ.

A! tu eștĭ, Desboves!

Ridicându-se puțin, zise:

— Aĭ luat premiul la tir?

Desboves face semn că da. Christian zice:

— Dă'mĭ mâna... Eștĭ om cum se cade... îțĭ mulțumesc.

Amândoĭ îșĭ strâng mâna. Aghiotantul zice, închipuindu'șĭ că vorbește unuĭ rival fericit:

— Să nu aĭ pică pe mine... O să mĕ permut.

Pe când duc pe Christian la postul de ajutor, Desboves, fără să 'șĭ schimbe măcar hainele, pleacă. Se întoarce în cazarmă. Ia pușca împodobită cu panglicĭ, o încarcă și trage. Un pocnet, puțin fum și atâta tot: Desboves nu maĭ suferea.

* * *

Peste opt zile se făcu strigarea întâia a căsătorieĭ mitití chi Gault cu un fost funcționar la contribuțiile indirecte acum retras la pensie.

Spartali.

Ultime Informații

Suntem autorizațĭ a da cea maĭ formală desmințire calomnieĭ colportată de ziarele oficioase cum că studențiĭ din Iașĭ ar lua parte la Jubileŭ. Studențiĭ din Iașĭ ca și aceĭ din Bucureștĭ, nu vor lua parte la mascarada polițienească de 10 Maĭ.

—✠—

Zelul luĭ Pake și al polițieĭ pentru mascarada de 10 Maĭ nu maĭ âre marginĭ. In fie-care zi ne vin plângerĭ de la o mulțime de comercianțĭ despre greutățile ce le fac și obligațiile ce le impun Pake și poliția. Vor dinasticism cu orĭ ce preț ca să complacă neamțuluĭ.

Azĭ dimineață Pake a tost în confliet cu precupețiĭ de lângă Spitalul Brîncovenesc, luându-le tărăbile și voind a pune steagurĭ tricolore.... Ca prin minune a scăpat bietul Pache ca conflictul să nu degenereze în bătae.

Ce voițĭ?...... Jubileŭ!.......

—✠—

Orașul Craiova a fost erĭ în doliŭ pentru înmormêntarea luĭ I. C. Brătianu. Strada Unireĭ era împodobită cu drapele negre și ușile prăvăliilor eraŭ închise și îmbrăcate în negru.

—✠—

D. Dr. Felix Medicul, șef al Serviciuluĭ Sanitar al Capitaleĭ, a publicat raportul General asupra igieneĭ publice a orașuluĭ Bucureștĭ pe anul trecut 1890.

—✠—

D-nu Drabocinescu a adresat *Lupteĭ* aprecierile sale asupra atitudineĭ studenților față cu jubileul comunalo-polițienesc.

Valorosul student termină articolul sĕŭ cu următoarele rîndurĭ:

Sĕrbătoarea de la 10 Maĭ nu este jubileul națiuneĭ și studențimea română, care s'a ridicat cu atâta demnitate îmbrățișând marile ideĭ de libertate și patriotism, nu va primi rușinea de a **purta masalaoa lingușireĭ și a degradăreĭ.**

Rușine, de o mie de orĭ rușine ar fi, când s'ar găsi un student capabil de atâta înjosire.

Bine ar face aceĭ **26** studențĭ, carĭ aŭ hotărît să defileze înaintea Streinuluĭ Incoronat, să citească cuvintele de maĭ sus dictate de o inimă nobilă și mândră și să mediteze asupra lor.

—✠—

Erĭ toată ziua a fost o imbulzeală ne maĭ pomenită pe căile noastre ferate. Trenul care vine de ordinar din Moldova la ora $9^1/_2$ seara a sosit în patru rîndurĭ terminîndu-se la ora 2 din noapte: și mulțimea călătorilor era așa de mare, încât lăsînd că eraŭ înghesuițĭ în vagoane și stăteaŭ în picioare apoĭ mulțĭ veniră în vagoane de marfă.

—✠—

Lunĭ, la 13 Maĭ seara, se va da în Teatrul național, cu grațiosul concurs al D-neĭ Darclée, din partea artiștilor românĭ, în folosul Ligeĭ pentru unitatea culturală a Românilor, piesa D-luĭ Caragiali, *Noaptea Furtunoasă*. D-na Darclée va desfăta pubicul prin cântarea unor romanțe române.

Biletele pentru reprezentațiune se găsesc până la 13 Maĭ la *librăria Socec* și la societatea studenților *Unirea* (Calea Victorieĭ, vis-a-vis de Hotel Frascati), iar în ziua de reprezentațiunea la *casa Teatruluĭ Național*.

—✠—

Până acum majoritatea din Cameră n'a desemnat în mod definitiv pe vice-președințiĭ sĕĭ. Se vorbește cu insistență că ceĭ maĭ agreațĭ ar fi D-niĭ Gr. Păucescu și Pake Protopopescu. Despre ceĭ doĭ încă, nu se știe pe cine va cădea sorțiĭ.

—✠—

După cum anunțat într'un numĕr trecut, talentata artistă dramatică, D-ra *Cléo Florescu*, absolventă a conservatoruluĭ din Iașĭ, a hotărît a da o reprezentațiune teatrală și concertală împreună cu D. A. L. Bobescu, artist din Craiova.

Reprezentația va avea loc în ziua de 15 Maĭ în Teatrul Circ Sidoli din Iașĭ sub patronagiul D-neĭ prințese Ghica Alaux, cu concursul D-neĭ Irena de Vladaia, a D-reĭ Maxim și al D-lor N. Comino, Gr. Georgescu (baso), P. S. Alexandrescu, Belador și a micilor Emil și Aureliu Bobescu.

Programul este variat și se compune din bucățĭ teatrale, recitărĭ de poeziĭ frumoase ale autorilor noștriĭ și bucățĭ executate canto din Bizet și Mendelsohn.

Spectacolul promite a fi foarte interesant. Vom avea o critică de la corespondentul nostru din Iașĭ.

—✠—

Anunțăm cu părere de rĕŭ lectorilor noștri încetarea din viață a luĭ Iacob Inge Rober și trimetem, familieĭ complimentele noastre de condoleanță.

—✠—

La poarta spitaluluĭ Brâncovenesc am vĕzut azĭ dimineață pe femeia mașinistuluĭ Franț Iuren bătută de arendașul moșieĭ Stăneștĭ, comuna Chirculeștĭ, în cât copilul cu care este însărcinată, după spusa medicilor, ar fi mort.

Sĕlbaticul arendaș Pascale Jagăr, are deja maĭ multe antecedente pe spinarea luĭ.

Parchetul de Ilfov a delegat pe primar să cerceteze cazul în loc ca singur să se transporte la fața loculuĭ.

Cerem D-luĭ Procuror-general ca o anchetă să se trimită la fața loculuĭ pentru a înfrâna asemenea bașibuzicĭi.

—✠—

Antreprenorul Grădineĭ Casinuluĭ austro-ungar a făcut o adevĕrată surpriză Bucureștenilor, aducênd orchestra vieneză sub conducerea celebruluĭ maestru Eduard W. Strauss.

Ceĭ carĭ aŭ vizitat grădina aseară Mercurĭ aŭ avut plăcerea să asculte un prea frumos bogat și bine executat Concert.

—✠—

Comunitatea Israeliților de rit spaniol din Bucureștĭ, a decis a zidi în Fundătura Negru-Vodă Nr. 5, un noŭ local pentru școala primară de fete *Fondațiune Nissim și Lea Halfon*, și la 12 Maĭ 1891 ora 10 dimineața precis, urmând a se face ceremonia de punerea temelieĭ la zisa clădire.

—✠—

Cu bucurie constatăm progresul ce face societatea cavafilor și pelarilor *Taurul*, grație comitetuluĭ în capul căruia se află D-nu Gr. Alexandrescu. Capitalul a atins cifra de 76,275 leĭ și 94 banĭ, iar dividendele 6353 leĭ și 78 banĭ.

—✠—

Aseară s'a făcut prima încercare de a se ilumina cu electricitate curtea găreĭ de Nord. Incercarea a reușit pe deplin.

Spectacolul pe care 'l prezinta curtea găreĭ era prea frumos.

—✠—

Norocul slujește de minune guvernul actual.

Din pricina doliuluĭ ce a luat toată Țara, cetățeniĭ s'aŭ abținut maĭ pretutindenĭ de la orĭ-ce luptă electorală pentru alegerile județene, așa că d'astă dată prefecțiĭ aŭ ales pe cine aŭ voit în consiliele generale în câte'șĭ trele colegiele.

Cine a zis, bine a zis, că strigoiĭ nu apar de cât pe morminte.

—✠—

Seceta care bântue Țara face ca operațiunile în cereale să stagneze și prețurile să aibă oare-care urcare:

Grâŭ: $57^1/_2$ libre 15.10.
Secară: 53 libre 11.35.
Porumb: $60^1/_2$ libre $9.77^1/_2$.
Orz: $44^1/_2$ libre $7.57^1/_2$.
Sĕmînța de in: hectol. 16.15.
Rapița sĕlbatică: 51 lib. 7.20.

—✠—

Latitudinea dată prin legile de la 1864, când Țara avea lipsă de oamenĭ specialĭ, azĭ a devenit adevĕrată batjocură pentru Românĭ. Incepênd cu guvernul și sfîrșind cu cea maĭ mică primărie din Țară, care are un inginer saŭ architect în serviciul eĭ, toțĭ caută a obloji pe streinĭ și a goni pe Românĭ. Același lucru cu toțĭ specialiștiĭ.

Rugăm pe D. Olănescu să 'șĭ aducă aminte că e Român și ca astfel să lucreze la curățirea serviciilor tehnice de toțĭ veneticiĭ ca d'alde Lecomte, etc., etc., etc.

—✠—

La sosirea trenurilor de la Florica aseară în gara de Nord, cum nu se găseaŭ trăsurĭ, Direcția tramvaiuluĭ a avut nemerita idee de a pune vr'o 25 de vagoane să care lumea până la Sf. Gheorghe.

Mulțumirile noastre D-luĭ director.

—✠—

Administrația „Adevĕruluĭ“ roagă pe toțĭ abonațiĭ sĕĭ din județe, cărora li s'a făcut cunoscut expirarea abonamentelor D-lor, să binevoiască a se grăbi cu preînoirea luĭ, trimițêndu-ne costul prin mandate postale, care se primesc la toate oficiile postale precum și la toate gările.

Aceĭ din Capitală sunt rugațĭ a'l achita în mâinile încasatoruluĭ nostru contra liberăreĭ chitanțeĭ tăiată din matcă.

—✠—

Casa de Schimb B. MARCU din *Strada Smârdan Nr. 15*, în fața Bănceĭ Naționale, spre poștă, ne comunică următoarele cursurĭ.

4% Renta amortisabilă	87—
5% Imprumutul comunal (1883)	$96^2/_4$
5% Imprumutul comunal (1890)	$97^1/_2$
5% Scris. funciare urbane	97—
5% Scris. funciare rurale	$100^3/_4$
5% Renta amortisabilă	$99^1/_4$
5% Scris. urbane de Iașĭ	87—

Cutia cu Scrisorĭ

O INTREBARE

Pentru ce secretarul clubuluĭ liberal-național din Iașĭ, din care fac și eŭ parte ca membru fundator, nu m'a convocat și pe mine, ca de obiceiŭ, la întrunirea extraordinară, cu ocaziunea morțeĭ mult regretatuluĭ cetățean Brătianu?

S'a temut poate că nu voiŭ iscăli și eŭ telegrama de condoleanță adresată familieĭ defunctuluĭ?

De s'a temut, rĕŭ a greșit, fiind că eŭ am trimis o telegramă de condoleanță cu 4 ore înaintea telegrameĭ clubuluĭ.

De cumva este un alt motiv, rog, să mi'l spue prin foița intereselor clubuluĭ *Unirea Liberală*, căcĭ n'așĭ voi să pic silă căpitanuluĭ comandant al clubuluĭ nostru.

Eŭ cred, că cel ce are sarcinĭ într'o asociațiune, trebue să aibă și drepturile egale cu toțĭ ceĭ-lalțĭ membriĭ din asociațiune și nimenĭ, dar nimenĭ, nu poate să i le ridice fără consimțimîntul sĕŭ.

De am comis o fără de lege prevĕzută de statutele clubuluĭ nostru, membriĭ fundatorĭ sunt suveranĭ să mĕ judice și să mĕ excludă ca nedemn; iar de n'am comis, maĭ întreb încă odată pe secretar: cu ce drept a făcut acest om o atare călcare de lege a clubuluĭ, ce se zice liberal?

Aștept respunsul în cel întîĭ numĕr al *Uniuneĭ Liberale*, și de nu mi se va da nicĭ un respuns, îmĭ voiŭ da dimisiunea din asemenea club, ce merge până a călca legea a căria paternitate șĭ-o datorește luĭ.

V. Elefterescu

ULTIME TELEGRAME

LISABONA, 8 Maĭ.—D. de Serpra Pimentelo va prezinta azĭ regeluĭ lista ministerială.

O întrunire a industriașilor a decis să numească o comisiune permanentă pentru apărarea intereselorŭ industrieĭ și pentru căutarea mijloacelor de a conjura criza industrială. D-nul Carvalho, fost ministru de finanțe, și contele Bournay, mare industriaș, fac parte din comisiune.

PARIS, 8 Maĭ. — D. Gruicĭ, ministrul Serbieĭ, a notificat guvernnluĭ francez expulzarea Regineĭ Natalia.

ROMA, 8 Maĭ. — Papa a trimis un exemplar din Enciclica sa șefilor tuturor Statelor, adăogând o scrisoare autografă pentru toțĭ aceia ale căror țărĭ aŭ o populație lucrătoare maĭ mare.

Enciclica se va trimite mâine la toțĭ primiĭ miniștri și principalilor economiștĭ și oamenĭ politicĭ.

Bucurescĭ. — Tipografia Thoma Basilescu, Bulevardul Elisabeta, 111.